

පුරා වර්ෂයක් ඉන්දියා දේශයේ නැව් නොවිත් නැව් නොටට ගොඩ බැස වෙළඳු බඩු පටවාගෙන එංගලන්තයට පෙරළා යාත්‍රා කරන ගමනේ දී අපගේ නෞකාව චණ්ඩ කුණාටුවකට අසු විය. ඉන්දියා කාගරයේ බෙංගාල සමුද්‍රවංකය අති බිහිසුණු බවට පත් කළ බෙර චණ්ඩබාරූතය කොතරම් අකාරැණික වී ද යත්, නෞකා කිපයක් ව මුහුදු බත් විය. අපගේ නෞකාවටද බෙර අවාසනාවන්ත ඉරණම අත් වන්නට ප්‍රථම අපි නැවේ මහ කුඹය කපාලීමු. මේ හේතුකොට ගෙන මුහුදු රකුසාගේ මුව වැටියෙන් බේරී ගන්නට අපට පුළුවන් වුවද, මහ කුඹයක් නොමැතිව ඉදිරි ගමන යාම, කළ නොහැකි දුෂ්කර කාර්යයක් විය. එහෙයින් ලංකාද්වීපයේ, කොට්ටියරම් වරාය විසතට පත් අපට පිහිට වෙතින් විශ්වාස කරන ලදී. එහෙයින් ථෙරිපිල ද ඊළඟ අපගේ නෞකාව කොට්ටියරම් වාරයට යා යුතු බවත්, නැවට කුඹයක් තනා ගන්නාතැරූ අප එහි වෙළඳාම් කළ යුතු බවත් ආර්ථික කැන්ට් ජෝර්ජ් හි ඔුනාති වෙළඳු නියෝජිත තැන්පත් තෝරස් වෙම්බර්ස් මහතා අපට දන්වා සිටියේ ය. මේ අනුව, අහිමවයෙන් කුඹයක් තනා ගන්නාතැරූ වෙළඳුගෙලඳාම් කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් හැකි තරම් බඩු භාණ්ඩ ද ඊළඟ අපි ලංකාද්වීපයේ වෙරළට ගොඩ බැස්සෙමු.

නෞකාව වාරයේ රඳවා වෙරළට පැමිණ අනුක්‍රමයෙන් රට බැද්දට ගමන් ගත් අපට පෙනුණේ බෙහි වැසියන් අප කෙරෙහි ලජ්ජාසහගත කුලූටි ගතියකින් හා අවිශ්වාස කටයුතු හැඟිම්වලින් පසුවන බව ය. පුද්ගලයක් නැති වෙළඳු ගනුදෙනු සඳහා අපේ ජාතිය මේ දිවියනට ගොඩ බව ප්‍රථම අවස්ථාව බෙය බැවින් බෙහි ජනතාව අප අවිශ්වාස කටයුතු තැනැත්තන් හැටියට සැලකීමේ පුද්ගලයක් නැති. අපි කොට්ටියරම් වාරයේ නැංගුරම් ලා නැවේ සිට සිතුණු සිතුණු කවර බොහොතක් මුව ද දිවියනට එන්නට පරාදු වීමු. ගම් බැද්දේ ඇවිද්දෙමු. බෙසේ විසි දවසක් පමණ ගතවන විට අප සමග මිත්‍ර මු එගම් වැසියෝ අපට ඉතා කාරුණිකව සලකන්නට පටන් ගත්හ. අපට කිසිදු අනවරයක් නොසිදුවන බව හා අප හැම දෙන සාදරයෙන් පිළිගැනුණු බව බෙර ප්‍රදේශයේ පාලක නිලධාරියා අපට සැලකුරු සිටි බැවින්, අපි සිත් සේ දවස් ගත කළෙමු. අපේ මුදල්වලින් අපට අවශ්‍ය ආහාර පානාදිය ගන්නට ද අපට පුළුවන් විය.